

[Axel Sørensen.]

Når man fra forslagsstillernes side fremhæver, at det sociale byggeri er skattefrit, må man også erindre, at nye beboelseshuse opnår en skattelempelse af væsentlig karakter. Dertil kommer jo yderligere, at en husejer ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst har ret til at fradrage et på hans hus fremkommet underskud, fremkommet bl. a. ved de store renteudgifter som følge af, at han har haft for lidt egenkapital, da han erhvervede eller byggede sit hus. Der fremkommer på den måde i mange tilfælde for enfamiliehuse et fradragsberettiget underskud på op imod et par tusinde kroner. Hvis en sådan husejer derudover skal have et yderligere fradrag, som foreslået af forslagsstillerne, på omkring 1 000 kr. årligt i 10 år, vil det vist virke uforståeligt for den skatteyder, som må leje sig ind i en bolig og ikke kan foretage noget fradrag i sin indkomst herfor.

Forslagets gennemførelse vil også betyde, at mange vil fristes til at bygge for dyrt. Der behandles jo, som det er nævnt, for øjeblikket et nyt kompleks af leje- og boligstøttelove her i tinget. Disse lovforslag går i retning af at afvikle restriktionerne og søge i det hele at give et liberalt pust ind over det kommende boligbyggeri. Hvorfor så fremkomme med et lovforslag som det foreliggende, der af mange vil blive betragtet som en urimelighed?

I øvrigt vil jeg gerne bemærke, at det forundrer mig, at netop venstre og de konservative fremsætter dette lovforslag, der betyder statsstøtte på vældige millionbeløb, samtidig med at de to partier i den almindelige boligpolitik kræver statsstøtte til byggeriet afviklet. Ja, undskyld, man fristes til at sige, at man får uvilkårlig, ved at se de to partier fremlægge et forslag af denne karakter, den samme fornemmelse som Jeppe, da han vågnede i baronens seng og sagde: sover jeg eller er jeg vågen?

Jeg vil meget henstille, at man i udvalget får klarlagt dette lovforslags økonomiske konsekvenser, selv om den højterede finansminister har givet eksempler på lovforslagets rækkevidde — eksempler, som i høj grad understreger det besynderlige i, at et sådant lovforslag har kunnet fremsættes. Men jeg går ud fra, at supplerende oplysninger i så henseende kan gives i udvalget.

På forhånd må jeg sige, at det her drejer sig om en så betænkelig forøgelse af statsbevillingerne, at man ikke kan regne med, at det radikale venstre vil tage medansvaret herfor, dermed ej heller for gennemførelsen af det foreliggende lovforslag.

Niels Andersen: Hvis vi ser på forholdene, sådan som de har udviklet sig inden for byggeområdet, mener jeg, der er en almindelig opfattelse af, at grunden til at vi er kommet op på så højt et omkostningsniveau for nybyggeriet, som tilfældet er, er denne, at lejerne i en årrække opererede med meget små udgifter for at bo i de pågældende ejendomme, altså de havde meget små ydelser i forhold til, hvad byggesummen var. Det vil altså sige, at man som følge af den boligpolitik, der er ført med de små ydelser gennem årene, har skabt sig en boligstandard, som kan betegnes som værende for høj i forhold til det almindelige prisniveau. Nu kommer man her fra venstres og de konservatives side og vil give statstilskud til nybyggeriet, hvilket i virkeligheden vil betyde nøjagtigt det samme: at man kommer op på en højere byggestandard end naturligt med det frie prisniveau, vi i øvrigt tilstræber. Det vil altså sige, at man fra venstres og de konservatives side kommer og tilbyder en slags statstilskud, som skal afløse det, vi havde, dengang vi havde de små renter på byggelån. De kommer i hvert fald til at virke på nøjagtig samme måde.

Dertil kommer, at forslaget naturligvis har en betydelig social slagside. Man kunne med lige så god ret sige, at de lejere, der kom ind i et nybyggeri, som blev påbegyndt efter den dato, der er nævnt i lovforslaget, også skulle have en skattebegunstigelse på den ene eller den anden måde — med nøjagtig samme ret. Man kunne med den motivering, der er nedfældet i lovforslaget, og de bemærkninger, der er vedføjede, hvori der siges, at man skal tilstræbe en forøgelse af byggeriet, sige, at man kunne nå det samme ved at give tilskud til lejerne i nybyggeri, der bliver påbegyndt efter den nævnte dato. Dertil kommer, at ved byggeri, der får mulighed for afskrivning, således som det foreslås, ville man have en mulighed for ved salg af sin ejendom at kapitalisere den begunstigelse, der her finder sted — nøjagtig de samme tanker, som det ærede